

Bilag I.**Ekstraktudskrift af forhandlingsprotokollen for landsrådenes møde
i Godthåb i sommeren 1950.****Retsplejeloven.**

Fra udvalget forelå følgende betænkning: „Det af de forenede landsråd nedsatte udvalg til gennemgang af udkast til lov om rettens pleje i Grønland anbefaler det forelagte udkast vedtaget med følgende ændringer og tilføjelser:

1. Udvalget, med undtagelse af Klaus Lynge, anbefaler §§ 10 og 11 (nu kapitel 1 §§ 10 og 11) vedtaget i den i udkastet foreslåede, kortere form.

Klaus Lynge mener, at den mere udvidede formulering er at foretrække, fordi den giver retterne mere specificerede regler at gå efter.

2. I § 17, stk. 2 (nu kapitel 1 § 17, stk 2) slettes ordene „for landsretten“ eller erstattes af ordene „For domstolene“.

Det vil herved blive udtrykt, at påtalen såvel for landsretten som for underretterne sker under landshøvdingens overledelse.

3. § 18, stk. 1 (nu kapitel 1 § 18, stk. 1) affattes således:

„Kommunefogederne udøver den underste, stedlige politimyndighed efter regler, der fastsættes af landshøvdingen“.

Efter denne formulering, der svarer til formuleringen af den danske retsplejelovs § 118, vil § 83 (nu kapitel 5 § 6) kunne udgå.

4. Med hensyn til §§ 27—32 (nu kapitel 2 § 9) og §§ 49 og 50 (nu kapitel 3 § 5) anbefaler udvalget den korte formulering af § 27 til vedtagelse. Endvidere foreslår udvalget ordet „statsministeren“ i § 27, stk. 2 in fine ændret til „landshøvdingen“.

Det skønnes at være mest naturligt, at afgørelsen af de heromhandlede spørgsmål henlægges til landshøvdingeembedet, ikke mindst da der på grundlag af den hidtidige retsplejeordening er udviklet en praksis med regler, der ligger meget nær de i udkastet foreslåede regler.

5. I § 44 (nu kapitel 2 § 21) foreslås ordet „statsministeren“ ændret til „landshøvdingen“.

Det skønnes mest naturligt, at afgørelsen i disse spørgsmål, der til en vis grad forudsætter lokalt kendskab, henlægges til landshøvdingeembedet.

6. Efter § 75 (nu kapitel 4 § 10) indsættes som en ny paragraf følgende bestemmelse:

„Parterne er pligtige til at lade sig underkaste sådanne legemlige eller lignende undersøgelser, som efter rettens skøn måtte være af betydning for sagens oplysning“.

En sådan bestemmelse, der svarer til den danske retsplejelovs § 456 l, findes påkrævet for at undgå, at parter eventuelt vil nægte at lade sig underkaste de omhandlede undersøgelser.